

РЕШЕНИЕ

№ 4048

гр. София, 06.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **11269** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 1 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Крокус 9-7“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. К. М. чрез адв. В. С. от САК срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх. № С24022-023-0002673/13.09.2024г., издадено от старши публичен изпълнител в ТД на НАП С. и потвърдено с Решение № ПО-107/04.11.2024г. на директора на ТД на НАП С..

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като издадено при съществено нарушение на процесуалните правила- нарушение на разпоредбата на чл.121, ал.4 от ДОПК и незаконосъобразно наложена възбрана върху недвижим имот, който не е собственост на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа подадената жалба и претендира разноски съобразно представен списък.

Ответникът, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрк. Г. която оспорва подадената жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22221723006581-020-001/09.11.2023г. на орган по приходите /началник сектор при ТД на НАП С./ е възложено извършване на ревизия на „Крокус 9-7“ ЕООД, касаеща задължения по Закона за корпоративен данък за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2022г. и по Закона за данък добавена стойност за периода от 03.08.2021г. до 30.09.2023г. Ревизията е била със срок на извършване 29.02.2024г. Със Заповед № Р-22221723006581-020-002/26.02.2024г. срокът е удължен до 29.04.2024г. Със Заповед № Р-22221723006581-023-001/31.05.2024г. ревизията е била спряна и възобновена със Заповед № Р-22221723006581-143-001/02.09.2024г.

На 12.09.2024г. е издаден Ревизионен доклад № Р-22221723006581-092-001/12.09.2024г., съобщен на жалбоподателя на 22.10.2024г.

В хода на ревизионното производство по отправено искане на ръководителя на ревизията е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки С240022-023-0001534/22.05.2024г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., което впоследствие е отменено с Постановление за отмяна № С240022-024-0059708 от 26.09.2024г. Отмяната е основана на Определение № 16375/10.09.2024г. на АССГ, с което е отхвърлено искане за продължаване действието на наложените с Постановление №С240022-023-0001534/22.05.2024г. обезпечителни мерки.

Отправено е ново Искане вх.№ Р-22221723006581-039-002/12.09.24г. на гл. инспектор по приходите /ръководител на ревизията/, във връзка с което е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С240022-023-0002673/13.09.2024г. от П. В.- старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени следните такива:

-възбрана върху земя и сграда, поземлен имот за ДСП млекопреработване по кадастралния план на [населено място], одобрен със Заповед №АБ-277 от 24.07.1984 г. и изменен със Заповед №КР-39 от 22.08.2012 г., заедно с изградените в имота стопански постройки, главен производствен корпус, цех за извара, парова централа, административна сграда, включваща: два склада, гараж и ремонтна работилница, битова сграда, ведно с всички подобрения и приращения в имота., площ 5350кв.м, находящ се в гр.Г., община Г., област С. - кв. 94, с граници от 3 страни улици и УПИ 2 - за автосервиз, кантар пункт, автомивка и кафе, придобит с нотариален акт НА № 75, том 1, рег. № 730, дело № 73 от 27.03.2024 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 84 023.10 лв.

-запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени

за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ/доставчик на платежни услуги ПИБ за сумата от 1 042 521,90 лв.

-запор върху МПС - туристическо ремарке марка BLYSS, модел AX, рег. [рег.номер на МПС] , рама №W., година на производство 2022 г., със застрахователна оценка 6 950.00 лв.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0002673/13.09.2024г е оспорено с депозирана в срок жалба по административен ред, като последната е отхвърлена с Решение № ПО-107/04.11.2024г., издадено от директора на ТД на НАП – С.. В решението е посочено, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП – С., съгласно правомощията по чл. 167 от ДОПК, вкл. е съобразена и предвидената форма и съдържание съгласно чл. 196 от ДОПК. Посочено е, че в искането на налагане на ПОМ органът по приходите е обосновал мотивирано заключение, че налагането на мерките е с цел обезпечаване събирането на задължения в предполагаем размер от 1 133 495 лв., в това число главница в размер на 854 702 лв. и лихви в размер на 278 793 лв., изчислени към 12.09.2024г.; след получаване на искането публичният изпълнител е извършил проучване на активите на дружеството, достъпни в публичните регистри и информационните масиви на НАП и след направен обстоен анализ е преценил, че налагането на възбрана, запор върху банкови сметки и запор върху посоченото МПС са единствените начини за обезпечаване на предполагаемото задължение и защита на държавата кредитор; установена е съразмерност спрямо очаквания размер на задълженията на ревизираното лице, както и възбраната и запорът не възпрепятстват ревизираното лице да ползва имота и МПС.

По отношение възражението на жалбоподателя, че възбранените с постановлението недвижими имоти са били обект на апорт в капитала на дружеството „Лив Груп“ ООД месец преди издаване на ПНПОМ, решаващият административен орган е посочил, че от справката от Търговския регистър на АВ не се установява да е вписан апорт.

Издаденият Ревизионен доклад № Р-22221723006581-092-001/12.09.2024г. въз основа на извършената ревизия на „Крокус 7-9“ЕООД съдържа предложение да бъдат установени размер на задълженията 1 133 554.45лв.

След справка в Търговския регистър и информационната система на АССГ и във връзка с представени доказателства от жалбоподателя и ответника се установява и следното:

Дружеството „Л. Г.“ ЕИК[ЕИК] е със съдружници В. И. К. и „Крокус 7-9“ ЕООД. На 23.04.2024г. е вписано внасянето на непарична вноска в капитала на дружеството от съдружника „Крокус 7-9“ ЕООД, представляваща поземлен имот, находящ се в [населено място], съставляващ УПИ 1 за ДСП млекопреработване от кв.94 по кадастралния план на [населено място], одобрен със Заповед №АБ-277 от 24.07.1984 г. и изменен със Заповед №КР-39 от 22.08.2012 г., с площ от 5 350кв.м. заедно с изградените в имота стопански постройки, главен производствен корпус, цех за извара, парова централа, административна сграда, включваща: два склада, гараж и

ремонтна работилница, битова сграда, ведно с всички подобрения и приращения в имота.

„Лив Груп“ООД е обжалвало по административен ред Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0002673/13.09.2024г., като с Решение №ПО-108/04.11.2024г. на директора на ТД на НАП С. оспорването е отхвърлено. По повод оспорване по съдебен ред с Решение № 904 от 09.01.2025г. по адм. дело 11 268/24г. на АССГ окончателно е отхвърлено оспорването на „Лив Груп“ООД.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 от същия кодекс с постановление на публичния изпълнител.

Обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място], съгласно правомощията му по чл. 167 от ДОПК. Спазена е предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и актът съдържа достатъчно подробно изложение на фактическите и правните основания за издаването си, за да позволи извършването на съдебен контрол. Обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 197, ал.1 от ДОПК.

Критерият за извършване на обезпечение е предвиден в чл. 195, ал. 2 от ДОПК и предполага в случай, че обезпечение не бъде наложено да е невъзможно или да се затрудни събирането на публичното задължение. При преценката за законосъобразността на наложената обезпечителна мярка наред с обезпечителната нужда следва да бъдат взети предвид и интересите на длъжника, когото мярката не следва прекомерно да обременява, в съответствие с основния принцип на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим субсидиарно на основание § 2 от ДР на ДОПК.

В конкретния случай е налице висящо ревизионно производство, възложено със Заповед Р-22221723006581-020-001 от 09.11.2023г. на П. Т. П.- началник сектор при ТД на НАП С., явяваща се възложител на ревизията.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителните мерки, в три хипотези: 1/ предоставянето от страна на длъжника на обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2/ липса на изпълнително основание, или 3/ неспазване на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В конкретния случай се оспорва изпълнението на изискванията по чл.121, ал.4 ДОПК във връзка с издаденото ново постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки при наличие на прекратена обезпечителна мярка поради изтичане на срока.

Възражението е частично основателно и следва да се съобрази. Към момента на издаване на ПНПОМ изх. № С240022-023-0002673/13.09.2024г. е било в сила и ПНПОМ изх.№ С240022-023-0001534/22.05.2024г., продължителността на наложените с което обезпечителни мерки не е била изтекла; не се касае за форма на дообезпечаване с второто издадено постановление, тъй като наложените обезпечителни мерки и в двете постановления са от един и същ вид и върху едно и също имущество (видно от Определение № 16375/10.09.2024г. по адм. дело 8738 от 2024г., с което е отхвърлено искането за продължаване срока на действие на наложените ПОМ с постановление изх.№ С240022-023-0001534/22.05.2024г.)

При тези обстоятелства единствената процесуална възможност за издаване на това второ постановление би била разпоредбата на чл.121, ал.6 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на, ал. 5. Видно от текста на визираната разпоредба, продължаването на наложените обезпечителни мерки се осъществява с нов акт /ново постановление/ който следва да бъде издаден в едномесечен срок от датата на издаване на ревизионния акт.

В случая не се представят доказателства за издаден ревизионен акт, а само за издаден на 12.09.2024г. ревизионен доклад; постановлението за налагане на обезпечителните мерки (ако се възприеме за акт, с който се продължаване срока на обезпечителните мерки) е издадено на 13.09.2024г. Следователно не може да се счита, че е спазена разпоредбата на чл.121, ал.6 ДОПК постановлението да е издадено в едномесечен срок от датата на ревизионния акт, след като такъв не е обективизиран по административната преписка.

Основателно е и възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на наложената възбрана върху недвижим имот- поземлен имот, находящ се в [населено място], съставляващ УПИ 1 за ДСП млекопреработване от кв.94 по кадастралния план на [населено място], одобрен със Заповед №АБ-277 от 24.07.1984 г. и изменен със Заповед №КР-39 от 22.08.2012 г., с площ от 5 350кв.м. заедно с изградените в имота стопански постройки, главен производствен корпус, цех за извара, парова централа, административна сграда, включваща: два склада, гараж и ремонтна работилница, битова сграда, ведно с всички подобрения и приращения в имота. Преди налагане на посочената обезпечителна мярка въпросният имот е бил апортиран в капитала на търговското дружество „ЛИВ Груп“ООД, като транслативният ефект е настъпил на датата на вписване на обстоятелството в Търговския регистър- 23.04.2024г. При така установените данни от служебно извършена справка от съда в Търговския регистър (в същия смисъл и Удостоверение № 20250129140853 от 29.01.2025г.,представено от жалбоподателя), установяващи, че към момента на постановяване на оспорваното постановление жалбоподателят не е собственик на недвижимия имот, предмет на наложената обезпечителна възбрана, поради това, че се е разпоредил с правото на собственост в полза на трето лице, то допускането на обезпечителната възбрана се явява лишено от правен интерес за ответника, доколкото наложена върху чужд имот, същата не би имала никакви положителни последици за съхраняване на имуществото на ревизионния субект.

По всички изложени съображения обезпечителните мерки, наложени с постановление ПНПОМ изх. №С240022-023-0002673/13.09.2024г. и потвърждаващото

го Решение № ПО-107/04.11.2024г. следва да бъдат отменени.

При този изход на делото на основание чл.161, ал.1 вр. чл. 144, ал.2 ДОПК във връзка с чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на „Крокус 7-9“ЕООД следва да се заплатят разноси които са в размер на 1000 лв. адвокатско възнаграждение и 50 лева държавна такса. Водим от горното, Административен съд-София град, III отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Крокус 9-7“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. К. М. чрез адв. В. С. от САК, Решение № ПО-107/04.11.2024г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх. № С24022-023-0002673/13.09.2024г.

ОТМЕНЯ обезпечителните мерки, наложени с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх. № С24022-023-0002673/13.09.2024г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. да заплати на „Крокус 9-7“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноси в размер на 1050лв.

Решението е окончателно.